

Smo gluhi za sočloveka

Izvajalec: Ansambel Unikat

Avtor besedila: Martin Druškovič

Avtor glasbe: Martin Druškovič

Veter vel je tih hladan,
v pust, turoben dan ponujal mrzlo dlan.
Tam v zavetju hiš je stal deček, kot da bi se bal,
šopek rož v prezebljih rokah je držal.

Zanj otroških sanj več ni,
sam ob mamici v pomanjkanju živi.
Cvetke v šopke vežeta, jih ljudem ponujata
in tako vsakdanji kruh si služita.

**Ljudem pa ni mar za otožen pogled,
ki nemo jih prosi: kupi kak cvet.
Le redkokdo se ustavi, prižge žarek upanja.
Še bolj kakor mraz, ki reže v roké,
boli ga, da hladno je naše srce,
ki gluho za sočloveka za bogastvom se pehá.**

Plava tja spomin nazaj,
v rodni kraj, kjer srečni so bili nekdam.
Pôtlej pa usoda je vmes posegla, vzela vse;
čas počasi grenke mu suši solze.